

φιλικήν ἀπόκρισιν. Τοὺς ἄνδρας ἤδρα πολλάκις πολὺ διαφόρους. Ὅπου καὶ ἂν ἐπεριπλανήθην, εἰς τὰς ἀκάρπους πεδιάδας τῆς ἀφιλοξένου Δανίας, εἰς τὴν φιλάρετον Σβεκίαν, εἰς τὴν παγωμένην Λαπωνίαν, τὴν ἄγροικον Φιννίαν, τὴν ἀχαρakterίστον Ῥωσσίαν, καὶ τὰς ἐκτεταμένους περιοχὰς τοῦ νομαδικοῦ Ταρτάρου, παντοῦ πεινασμένον, διψασμένον, ψυχρὸν, ὑγρὸν, ἢ ἀσθενῆ μ' ἐπεριποιήθησαν φιλοφρονέστατα αἱ γυναῖκες. Ἐγένοντο δὲ τόσον εὐμενῶς καὶ προθύμως αἱ πράξεις αὐταί, ὥστε πᾶν ὅ,τι μ' ἔδιδαν καὶ πᾶν ὅ,τι μ' ἔκαμναν εἶχε διπλὴν τὴν χάριν.



ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΟΣ ΠΙΘΗΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Οἱ πίθηκες οὗτοι, οἵτινες ὀνομάζονται καὶ νόμραι, διὰ τὸν τ ὅπον καθ' ὃν καθήνται, εἶναι γνωστοὶ ἐκ τῆς προεχούσης κυνοειδοῦς κεφαλῆς των καὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον οἱ ῥάβωνες εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὴν ἄκραν τοῦ ῥύγχους των.

Πολλὰ τῶν ζῴων τούτων εἶναι ἀξιοσημεῖωτα διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα τῶν τριχῶν τῶν ἀξαναγομένων ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ νέου ἄρρενος πίθηκος καὶ κρεμμένων ὡς δαυδ' ἐπανωφόρεμα ἐφ' ὅλου τοῦ ἀνω μέρους τοῦ σώματος.

Οἱ κυνοκέφαλοι πίθηκες εἶναι αὐτόχθονες τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς· εὐρίσκονται δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀδουσσινίαν.

ΓΑΛΛΕΣΙΟΙ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ.

Οἱ Γαλλέσιοι εἶναι ἀμαθῆς καὶ βάρβαρος λαὸς τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Λέγεται δὲ ὅτι, ὅτε κατὰ πρώτην φοράν ὁ Κ. Οὐάκφρηλδ, ὁ νῦν μεταξὺ αὐτῶν εὐρισκόμενος Ἀγγλος Ἱεραπόστολος, ἐπεσκέφθη τὴν χώραν των, οἱ κάτοικοι τὸν ἠρώτησαν—Πόσας δακτύλους ἔχει ὁ ποὺς σου;—Ὅσους ἔχει καὶ ὁ ἰδικός σας,—ἀπεκρίθη ὁ Ἱεραπόστολος,—πέντε. Οἱ δὲ σεῖοντες τὰς κεφαλὰς των ἐν ἀμυβολίᾳ καὶ δακτυλοδεικτάντες πρὸς τὸν πόδα τοῦ Ἱεραποστόλου εἶπον εἰς αὐτὸν, «Ἐκβαλε λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ πρᾶγμα (τὸ ὑπόδημα) καὶ ἄς ἴδωμεν.» Ὁ κύριος Οὐάκφρηλδ ἐξέβαλε τὸ ὑπόδημά τε· ἀλλὰ τοῦτο ἔτι περισσότερον ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ τὸν γέλωτα τῶν παρευριστῶτων· διότι ἀντὶ νὰ ἴδωσι τοὺς δακτύλους του εἶδον τὸ περιπόδιόν του (κάλτσα). Γέλος εἰς ἐξ αὐτῶν παρατηρήσας καλὰ τὸ περιπόδιον τοῦ Ἱεραποστόλου ἔκραξε μεγαλοφώνως, «Τί παράξενος ἄνθρωπος εἶναι αὐτός! ἔχει τὸν πόδα τοῦ ἐντὸς σακκούλας!»

Η ΑΥΓΗ ΚΑΙ Ο ΥΠΝΟΣ.

«Καὶ σιγκωθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἦλθε πρὸς τοὺς μαθητάς· αὐτοῦ, καὶ εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης.» (Λουκ. κε'. 45.) Εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο φαίνεται ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ἐνεκα τῆς λύπης αὐτῶν ἀπεκοιμήθησαν. Τώρα τὸ ζήτημα γεννᾶται, Προξενεῖ τῇ ὄντι ἡ λύπη ληθαργίαν καὶ ὕπνον; Μάλιστα! ἄπειρα δυνάμειθα νὰ ἀναφέρωμεν παραδείγματα ὅτι τοῦτα τὰ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἀναφερόμενον συμβάν εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνον μετὰ τὰ συνήθη ἀποτελέσματα τῆς λύπης, «Ὑπάρχει ἐν σύμπτωμα τῆς λύπης,» λέγει ὁ περίφημος Κοδς, «τὸ ὁποῖον σπανίως παρατηρεῖται, καὶ τοῦτο εἶναι τὸ τοῦ ὕπνου. Τοῦτο πολλάκις φαίνεται εἰς μητέρας μετὰ τὸν θάνατον φιλιτάτου τέκνου των. Ἠκούσαμεν καὶ ἀπὸ τὸν δεσμοφύλακα τοῦ ἐν Λονδίῳ δεσμοφυλακίου ὅτι αἱ καταδεδικασμένοι εἰς θάνατον πολλάκις κοιμῶνται βαθέως τὴν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτῶν νύκτα. Λέγεται ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Κούστινος ἐκοιμήθη ἐν νύκτι ὥρας τὴν νύκτα πρὶν ἢ φερθῆναι εἰς τὴν ἐν Παρισίοις λαμνητόμον.

ΠΡΑΕΙΑ ΔΙΑΘΕΣΙΣ.

Ὁ Μέγας Ἀγγλος φιλόσοφος, Ἰσακ Νεύτων, εἶχε